

GAZETA LWOWSKA

wychodzi codziennie rano

Ceny prenumeraty w Lwowie: bez doręczenia do domu miesięcznie zł. 5- z dostawą do domu zł. 5-30 na prowincji, z przesyłką pocztową zł. 5-30 za granicą zł. 8-	Telefony: REDAKCJI 27, 21-02. ADMINISTRACJI 14-27.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 20 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanem i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, raski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 7- . Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje, prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczą, o 50 proc. drożej.

WALKA O RYNKI I WŁADZĘ.

Ciężka, duszna atmosfera zalega w tej chwili nie tylko Europę ale w równej mierze i Daleki Wschód. I tam nad Pacyfikiem gromadzą się złowrogi chmury.

Na pierwszy plan wysuwa się konflikt japońsko-sowiecki, którego podstawę stanowi spór o kolej wschodnio-chińską. Łącząc się z koleją transsyberyjską, dozwalałaby na dostęp do portów Morza Żółtego, Pekinu a w drugim kierunku do Władywostoku. Wspaniale wyposażona, oddawała ona Rosji nadzwyczajne usługi. Kiedy obszar, przez który przechodziła kolej, dostał się w ręce nowego państwa Mandżukuo, będącego de facto ekspozyturą Japonii, Rosja sowiecka, prawowita kolej właścicielka, stanęła przed bardzo trudnym problemem ustalania w nowej płaszczyźnie swych praw do tej kolejki. W końcu postawiła sprawę bardzo prosto, proponując sprzedaż kolejki państwu Mandżukuo względnie, realnie mówiąc, Japonii. Tymczasem ta osramla żywi niełatwą nadzieję wejścia w posiadanie tego niezmiernie cennego obiektu zupełnie bezpłatnie. Zmierzają ku temu drogą szykaną, na którą narażeni są stale ze strony policji mandżurskiej urzędnicy sowieccy, usuwani nierzadko brutalnie ze swych stanowisk. Wszelkie te posunięcia, inspirowane niewątpliwie przez Japonię, znużyły osamotnionemu rządowi sowieckiemu zbioru dokumentów, stwierdzających bezspornie, że władze mandżurskie działają z nakazu rządu japońskiego oraz że Japończycy przygotowują okupację całej kolejki.

Nie na jednych tylko stosunkach sowiecko-japońskich kończy się problem Pacyfiku. Japonia stała się wogóle od pewnego czasu osą mial wszelkich podciągnięć politycznych, gospodarczych a nawet strategicznych wschodu. Coraz częściej słyszy się o groźbie wojny już to ze Stanami Zjednoczonymi A. P., już to ze Związkiem S. R. R. Zarazem pogarszała się stosunki Japonii z Wielką Brytanią, chociaż narażenie nie dochodzi jeszcze aż do groźby konfliktu zbrojnego.

Źródłem tego wszystkiego jest rosnąca potęga Japonii i jej ekspansja na wielu polach. Szczególnie w dziedzinie gospodarczej. I właściwie wszystkie powiększenia natury politycznej i wojskowej, w jakie wplatała się Japonia, znajdują wytłumaczenie w walce ekonomicznej o nowe rynki zbytu. Tu Japonia działała dużo. W porównaniu z rokiem 1913 czy 1914, przemysł japoński wytwarza obecnie ilościowo i jakościowo kilkakrotnie więcej. Zdobytwa bliskie i dogodnie rynki zbytu, w których uprzemysłowienie dopiero się zaczyna. Stoją przed nim otworem rynki Azji, Australii oraz przeważnie części Afryki i Ameryki. Ekspansja japońska obejmuje Indie zarówno angielskie i holenderskie, Egipt i t. d. Umie Japonia wykorzystać momenty polityczne i narodowościowe dla skutecznego zwalczania konkurencji państw europejskich a głównie Anglii. A że dusi się sama w szczyptach swych granicach zarówno skutkiem nadmiaru ludności, jak i pod wpływem znacznej nadwyżki, jaką daje potężnie rozchodzący przemysł ponad możliwość we-

wnętrznego spożycia — przeto nie może ustawać na swej drodze.

Czy jesteśmy w przededniu wojny

nad Pacyfikiem? Faktem jest, że „słychać ostrzenie noży” — jak wyraziło się trafnie jedno z pism sowieckich.

Błogosławieństwo Ojca Św. dla Polski

Rzym, 19 października. (PAT) Ojciec Św. przyjął na specjalnej audycji narodowa pielgrzymka polska, która ofiarowała mu paramenty żółto-białe utkane z jedwabiu. Rzeźbarka Kamińska ofiarowała stację Meki Pańskiej. Pielgrzymce towarzyszyli na audycji amb. Skrzyński z małżonką i personelem ambasady, nuncjusz Msgr. Marmaggi, generał zakonu Jezuitów O. Ledóchowski i siedmiu biskupów polskich. Papież serdecznie

powitał pielgrzymkę oświadczając m. in. że rok jubileuszowy przypadł na ciężki czas ogólnego kryzysu moralnego i materialnego.

Należy tembardziej modlić się i błagać pomocy Nieba — mówił Ojciec Św. — mieliśmy bowiem niedawno przykład, jak starania ludzkie zawiodą.

Papież pobłogosławił pielgrzymów, sioła miasta i całą Polskę, a szczególnie biskupów i kapłanów.

Hitler chce dostać Pomorze w drodze „spokojnej dyskusji”.

Londyn, 19 października. (PAT) „Daily Mail” zamieszcza dziś rozmowę swego specjalnego korespondenta z kanclerzem Hitlerem. Wywiad ten bardzo obszerny, dotyczy całego szeregu zagadnień.

Najciekawszą częścią wywiadu jest bezwzględnie oświadczenie kanclerza, dotyczące stosunku do Polski. Na za pytanie o t. zw. „korytarz pomorski” Hitler oświadczył, co następuje:

„Nikt normalny nie będzie uważał korytarza za jedną z wielkich zdobyczy konferencji pokojowej. Tego ro-

dzaju urządzenie mogłoby jedynie przynieść w skutku wytworzenie wrogięgo stosunku między Niemcami a Polską. Ale nawet traktat pokojowy daje nam prawo żądania rewizji. Nikt w Niemczech nie myśli o tem, aby wystąpić do wojny z Polską, w sprawie korytarza, ale wszyscy mamy nadzieję, że oba narody mogą się porozumieć i podjąć spokojną dyskusję. Przy szło pokaże, czy nie jest możliwe, aby Niemcy i Polska znalazły takie rozwiązanie tej sprawy, które byłoby do przyjęcia dla obu stron.

Polski harcerz przebył Atlantyk na małej szalupie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 19 października. (Sz.) Związek Harcerstwa Polskiego otrzymał wiadomość o przebyciu Atlantyku przez młodego harcerza Władysława Wagnera, który ubiegłego lata wyruszył z Gdyni na małej szalupie, przetrzebionej na jacht. Wagner objechał zachodnie wybrzeża Francji i wybrzeża Południowej Ameryki i dobił do Gwajany francuskiej. Podróż przez Atlantyk

odbył Wagner z jednym towarzyszem Jacht Wagnera jest pierwszym polskim jachtem, który przebył Atlantyk. Należy dodać, że Wagner nie był wykwalifikowanym żeglarzem i nie posiadał odpowiednich do tego rodzaju podróży urządzeń, wyczyn jego jest zatem pierwszym rodzajem rekordem światowym.

Kiedy przybędzie do Warszawy sowiecka eskadra lotnicza.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 19 października. (Sz.) Przed paru dniami donosiliśmy o projektowanym locie eskadry sowieckiej z Moskwy przez Warszawę do Paryża. Data tego wielkiego rajdu nie została jeszcze ostatecznie ustalona. Powodem tego są warunki atmosferyczne w Rosji sowieckiej. Niska temperatura w dużym stopniu utrudnia u-

skuteczniej. Jak donoszą z Moskwy, zamiast zapowiadanych 70 samolotów w rajdzie ma wziąć udział tylko 14 maszyn. Wylecą one z Kijowa a nie z Moskwy.

W Warszawie spodziewają się, że w najbliższych dniach nadejdą z Moskwy oficjalne wiadomości, oznaczające ściśle datę lądowania eskadry sowieckiej w Warszawie.

Sowiety wzmacniają swe pogotowiec w Syberji Wschodniej. Jeszcze przed paru laty na obrzyniach przestrzeniach Rosji azjatyckiej stacjonowały zaledwie sześć niepełnych dywizji piechoty. Obecnie na samej wschodniej granicy Syberji skoncentrowały Sowiety dziesięć dywizji piechoty, dwie dywizje kawalerii, stworzono ponadto szereg autonomicznych lokalnych formacji bojowych. Wogóle Sowiety nie zasypiają gruszek w popiele i wschodnią Syberję przekształcają w gorączkowym tempie w jeden wielki obóz wojenny najeżony armatami, huczący motorami samolotów. Oczywiście nie ustaje w zbrojeniach i Japonia. Wre praca w armji lądowej, nieustannie szkolonej i zaopatrywanej w najnowocześniejszy sprzęt wojenny.

Wizyty francuskich mężów stanu, podpisanie paktu przyjaźni, neutralności i nieagresji z Włochami, jednocześnie z Polską ratyfikacja konwencji londyńskiej, likwidacja wojny gospodarczej z Anglią, wzmocniły niesłychanie pozycję międzynarodową Związku sowieckiego zarówno wobec wrogów jak i wobec tych, którzy pierwsi docenili wagę nowej Rosji w dziele organizacji pokoju. Jedynym punktem drażliwym w sowieckiej polityce zagranicznej są dziś sprawy Dalekiego Wschodu.

Mimo to należy przyznać słusność piśmie „Le Journal”, które twierdzi, że do konfliktu nie dojdzie a Moskwa boi się wprost wojny, która mogłaby zachwiać regimem bolszewickim a oprócz tego działania wojskowe wymagałyby dużych kosztów ze względu na trudności transportów wojskowych i na aprowizację. Jest też z drugiej strony bardzo wątpliwem, by Japonia zechciała w obecnej chwili wplatać się w awanturę, która by poruszyła przeciw niej opinie świata a dała jej tylko wzajemian możliwość uregulowania prawnego stanu posiadania kolejki wschodnio-chińskiej, która faktycznie już posiada. Podnoszą też powszechnie, że objęcie teki spraw zagranicznych przez długoletniego ambasadora w Moskwie, Hirota, ma tę dobrą stronę, że Hirota posiada z Sowietai „wspólny język”.

Oczywiście istnieją pewne granice poza które Rosja ze sfery swych wpływów na Dalekim wschodzie wyprzeć się nie da. Dotychczas bowiem Japonia na każdym kroku ignoruje prawa rosyjskie w Mandżurji i gotuje się do okupacji Mongolji. Sowiety dotychczas odpowiadają jak najdalej idącą ustepliwością.

Jakkolwiek może widmo wojny nie zawisło jeszcze nad Pacyfikiem, to w każdym razie stoją tam w obliczu poważnych wydarzeń. Zagadnienie się pogłębia, niż się to czasami przypuszcza. Bo nie chodzi tylko o Mandżurję, Jehol, Pekin czy Władywostok. Chodzi o coś bardziej istotnego, bardziej globalnego — o władztwo nad kontynentem azjatyckim. Przecw Japonczykowi wpływa na widownię coraz więcej białych przeciwników. Stany Zjednoczone, Anglia, Rosja, Francja. Do rozgrywki dojdzie będzie mu-
sią.

Podziękowanie.

Nieutuleni w żalu rodzice po stracie jedyne go syna Romana składamy tą drogą „Bóg zapłać” tym wszystkim, którzy udział w oddaniu ostatniej posługi synowi. W szczególności łaskawemu Gronu profesorów oraz przyjaciołom, kolegom i znajomym **Alfredowie Stelmachowiczowie.**

Zjazd gospodarczy w Śniatynie.

Śniatyn, 19 października. Obradował tu pierwszy Zjazd gospodarczy zwołany staraniem pow. Rady BBWR. Na zjeździe referenci omówili obszernie aktualne zagadnienia, dotyczące nowej ustawy samorządowej, sadownictwa, hodowli i nasiennictwa, rzemiosła, oraz pracy społeczno-kulturalnej w powiecie. Uczestnicy zjazdu zwiedzili powiatowy zakład sadowniczy.

2081

Niemców niepokoi stanowisko Włoch „Mussolini chciałby się wycofać”.

Berlin, 19 października. (PAT) Wbrew dotychczasowemu optymizmowi w prasie niemieckiej zaczyna nagle niepokoić się stanowiskiem Włoch w konfliktach rozbrojeniowych.

„Berliner Tageblatt” cytując artykuł wstępny „Giornale d'Italia”, domagają się wyjaśnienia w sprawie dalszych zamiarów Niemiec, nazywa to żądanie niespodzianką.

Rzymski korespondent „Vossische Ztg.” stwierdza, że stanowczy ton oświadczenia premiera Daladiera i ministra Simona widocznie podziałał na decyzję rządu włoskiego, który wobec zachowania się Francji i Anglii chciałby wycofać się na pozycję zarezerwowane.

Paryż, 19 października. (PAT). Agencja Havasa donosi z Genewy, że w przeciwieństwie do obiegających pogłosek Mussolini nie był uprzedzony o decyzji rządu Rzeszy i wyraził nawet z tego powodu swe niezadowolone.

Londyn, 19 października. (PAT). „Times” zapowiada, że rząd brytyjski będzie usiłował jeszcze przed wznowieniem konferencji rozbrojeniowej nawiązać bezpośredni kontakt z rządem francuskim, włoskim i amerykańskim, aby wspólnie z nim wyjaśnić, czy i jakie istnieją drogi umożliwienia Niemcom wzięcia udziału w rokowaniach.

Rząd niemiecki popiera separatystyczne prądy w Belgii.

Bruksela, 19 października. (PAT). Pisma belgijskie zamieszczają fotografie propagandowych afiszów, publikowanych w Niemczech, w celu germanizacji okręgu Eupen i Malmedy.

Na afiszach tych „Unja Niemców Za granicznych” nawołuje, aby każdy złożył przynajmniej 5 fenigów na germa-

nizację tego okręgu. Jest to jaskrawy dowód finansowania separatystycznych organizacji antybelgijskich, co tyle razy było przez rząd niemiecki zaprzeczane.

„Le Soir” i inne pisma belgijskie zapytują rząd, jakie zamierza z tego wyciągnąć konsekwencje.

Proces o tragiczne zajścia w Grodzisku. 16 nowych świadków stanęło przed sądem.

Rzeszów, 19 października.

Na dzisiejszej rozprawie o zajściach w Grodzisku przewodniczący ogłosił, iż Sąd postanowił uwzględnić częściowo wnioski prokuratora i obrony i wezwać dodatkowo na rozprawę 16-tu świadków.

Św. Antoni Niżnik, który był w Grodzisku widział ludzi uzbrojonych w karabiny i dostrzegł również na wzgórzu karabin maszynowy i 2 taśmy z nabojami. Czy z tego karabinu strzelał, świadek nie wie. Najpierw padły strzały do policji z tłumy, później dopiero policja skierowała salwę w tłum.

„ŻARTY” PAROBCZAKÓW.

Św. Marija Kołodziejowa opowiada, iż na wieść o marszu chłopów na Grodzisko nie chciała zezwolić swemu mężowi na przyłączenie się do nich i poleciła mu ukryć się w krzakach. Wieczorem przyszła do mieszkania banda parobczaków po męża, a gdy go nie znaleźli, zabrali przemocą 63-letniego starca, ojca świadka, którego ciągnęli w kierunku Grodziska. Puścili go wolno dopiero na krzyk córki. Na pytanie obrońcy czy były to może żarty, świadek odpowiada, iż banda parobczaków wcale nie żartowała, a jeden z nich uderzył ją nawet laską.

ROZRUCHY PRZYGOTOWYWANO OD 4 MIESIĘCY.

Na stosowanie teroru wobec opornych wskazują również zeznania św. Jana Czaplę z Wierzawic, który słyszał dźwięk trąbki sygnałowej, wzywającej ludzi do zbiórki i marszu na Grodzisko. Z rozkazem zbiórki i marszu przybył do Wierzawic komny polaniec. Ludzie rozsądniejsi, którzy odgagali chłopów od marszu na Grodzisko, spotkali się z groźbą zemsty. Pytania obrońców idą w kierunku wykazania, iż rozruchy nie były przygoto-

wane. Świadek odpowiada na to, iż przygotowania do tych zajęć czynione były od 3-ech czy 4-ech miesięcy. Na wsi mówiono ogólnie, iż będą niepokoję i przygotowywano się do nich. Ludowcy urządzali każdej niedzieli poufne zgromadzenia i publicznie głosili, że wkrótce wezmą władzę w swoje ręce itd. Podobnie zeznają również świadkowie Pieróg Władysław i Szewc Błażej.

Po przerwie sąd przesłuchiwał w dalszym ciągu świadków, którzy potwierdzili znane już szczegóły o zmuszaniu ludzi pogróżkami i terorem do wzięcia udziału w pochodzie do Grodziska. Większość świadków nie wie, pociąg tam wzywano. Jednym mówiono, że chodzi o manifestację, zaś innym, że będą robić „rewolucję”.

Po przesłuchaniu świadków adwo-

kat Grafiński przedstawia sądowi komunikaty władz naczelnych Stronnictwa Lud., które mają określić stanowisko tego stronnictwa wobec zajęć w Małopolsce środkowej. Trybunał postanowił włączyć do aktów tylko jeden z dokumentów mianowicie uchwałę zarządu okr. Stron. Ludowego w Krakowie. Adw. Grafiński stawia wniosek o stwierdzenie przynależności partyjnej oskarżonych, zaznaczając, iż według jego wiadomości nie wszyscy z pośród oskarżonych należą do Stron. Ludowego.

O godz. 14.30 przewodniczący zamknął przewód sądowy i odroczył rozprawę do piątku do g. 9-tej. W piątek rozpoczyna się przemówienia stron. Wyroku oczekiwać należy z początkiem przyszłego tygodnia.

Wzgórze osunęło się na wille i zagraża kilku borysławskim kopalniom.

Borysław, 19 października. Wskutek dużej ilości wody podziemnej na znacznej przestrzeni osunęło się zbocze wzgórza Horodyszczę, wskutek czego została zniszczona willa jednego z tutejszych przemysłowców naftowych. Wzgórze Horodyszczę znajduje się w Borysławiu na drodze do Schodnicy.

Wobec dalszego obsuwania się terenu zagrożonych jest kilka szybów wier-

niczych, położonych w Borysławiu. Celem zapobieżenia niebezpieczeństwu firma Limanowa przystąpiła do odwadniania zagrożonego terenu.

Wskutek silnego naporu wiatru przewróciła się wieża wiertnicza w nieczynnej kopalni nafty „Banque de France” w Borysławiu. Wypadku w ludziach nie było. Materiał drzewny został stłak przez ludność rozkradziony. Szkody są znaczne.

KLUB TOWARZYSKI RADY GRODZKIEJ BBWR. WE LWOWIE zawiadamia, że w sobotę dnia 21-go października 1933 roku w lokalu Klubu przy placu Marjackim 1. 4 (Hotel Europejski) urządza dla swoich członków

WIECZÓR ARTYSTYCZNY

przy współudziale art. op. PP. Bedlewiczowej, Ostrowskiego oraz Chóru Esbena. Przy fortepianie p. Kryczyński. Po programie dancing. Przygrywa zespół p. Kordka.

Wstęp za okazaniem karty klubowej.

Początek o godz. 19-tej.

FUTRA

damskie, meskie, od najtańszych do najdroższych poleca najtaniej magazyn i pracownia futer

A. WROBEL Lwów, Halicka 20 tel. 57-04 1773

Z OSTATNIEJ CHWILI.

Trzy procesy o rozruchy chłopskie.

Tarnów, 19 października. (PAT). W drugim dniu rozprawy o organizowanie marszu chłopów do Nockowej, w dalszym ciągu zeznają oskarżeni. — Oskarżeni do winy się nie poczuwają, twierdząc, że nikt nie zwoływał i nie organizował pochodu i przedstawiają swoje alibi. Szereg oskarżonych popada w sprzeczności.

Osk. Skóra do winy się nie poczuwa. Przewodniczący odczytuje mu zeznania, jakie złożył poprzednio. Oświadczył on wtedy, że brał udział w pochodzie i wraz z towarzyszami wciągnął miejscowego handlarza Dawida Bergera w tłum chłopów, zmuszając go, aby siedł z nimi. Oskarżony oświadczył, że do zeznań tych zmusiła go policja.

Przewodniczący: Ależ człowieku! Przecież policja cię wogóle nie przesłuchiwała. Po raz pierwszy przesłuchiwał się obecny tu prokurator. Czy on ciebie bił?

Oskarżony zmieszany milczy, poczem oświadcza, że zeznał tak, ponieważ bał się, lecz to co powiedział, to nieprawda.

Przew.: Więc to ma być nieprawda? Jakżeś ty mógł zmyśleć to, co wogóle nie istniało?

Oskarżony skonsternowany milczy. W ten sam sposób przesłuchano 22 oskarżonych. Mimo taktyki zapierania się, poważna większość oskarżonych zeznaje, że należeli do Stronnictwa Ludowego, a wielu zeznało, że są członkami zarządów miejscowych kół.

Trybunał odroczył rozprawę do poniedziałku.

Wyrok na podżegacza.

Tarnów, 19 października. (PAT). Dziś odbyła się w Tarnowie sprawa Franciszka Zabickiego z Żyrakowa, oskarżonego o to, że nawoływał w Żyrakowie tłum chłopów do odbicia aresztowanych z rąk policji, nadto o to, że zmuszał Stefana Barana do złożenia przysięgi, iż zapisze się do Stron. Ludowego. Zeznawało kilkunastu świadków, m. in. św. Baran, który zeznał, że kilkunastu chłopów zmuszało go do tego, by krzychał „Niech żyje Witos, oraz by przysięgał, że zapisze się do Stron. Ludowego.

Trybunał skazał Zabickiego na 8 miesięcy więzienia bez zawieszenia, za zastosowanie teroru wobec Barana natomiast Trybunał uniewinnił go od zarzutu nawoływania chłopów do odbicia aresztowanych.

Zajścia w Łapanowie.

Kraków, 19 października. (PAT). Dziś w przedostatni dzień procesu przeciw uczestnikom zajęć w Łapanowie zeznawało kilku dodatkowych świadków. Obszernie zeznawał b. komendant powiatowy P. P. w Bochni, obecnie zastępca komendanta m. Krakowa kom. Loebel, który przedstawił przebieg krytycznego dnia. Wydał on zarządzenia celem niedopuszczenia do odbycia nielegalnego, przez władze zakazanego wiecu Stron. Ludowego w Łapanowie. Następnie odczytano akty procesowe, m. in. świadectw lekarskich z opisem ran, odniesionych przez 17 policjantów, aktów starościńskich w sprawie zakazu wiecu itd.

Po przemówieniach stron nastąpi wydanie wyroku, który ogłoszony będzie zapewne w poniedziałek.

KOPERNIKA
15a — Sykatorska 7
Mija Perfumerii S. FEDERA

Znamienny artykuł w prasie czeskiej.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19 października. (Sz.) „Ceske Slovo“, wychodzące w Morawskiej Ostrawie, pisząc o skonfiskowaniu w Cieszynie polskim transportu wydanych przez UON ulotek, wzywających ludność ukraińską Małopolski Wschodniej do wystąpienia o charakterze antypaństwowym (donosiliśmy o tem przed kilku dniami), zaopatruje te wiadomości następującym oświadczeniem:

„Jest rzeczą interesującą, że ulotki pochodzą z Czechosłowacji. Wypadek ten bynajmniej nie pierwszy, szkodzi naszym stosunkom z Polską. Polskie koła urzędowe wskazują oddawna na ten fakt i wyrażają zdziwienie, jak Czechosłowacja może domagać się ostrych wystąpień przeciw irydyntyście Sangerowi w Cieszynie, skoro sama toleruje prowokowanie Polski ze swego terytorjum. Nasze urzędy — pisze „Ceske Slovo“ — winny zająć się tą sprawą“.

W 120-rocznicę zgonu ks. Józefa Poniatowskiego.

Lipsk, 19 października. (PAT.) We środę 18 bm. w 120 rocznicę zgonu księcia Józefa Poniatowskiego, wychodźstwo polskie w Saksonii złożyło tradycyjny hołd bohaterowi z nad Elstery. Wieczorem kolonia polska z konsulem Rzeczypospolitej Brzezińskim i członkami konsultatu zebrała się przed pomnikiem, gdzie złożono wieńce i kwiaty ze wstęgami o barwach polskich. Bezpośrednio potem, w sali Domu Polskiego odbyła się uroczysta akademja. Należy podkreślić że przy ceremonji składania wieńców asystował osobny posterunek policji niemieckiej.

Powrót Ministra Becka

Warszawa, 19 października. (PAT.) Dziś powrócił pociągami wiedeńskim do Warszawy min. Beck. Na dworcu witali go podsekretarz stanu Szembek, min. Schaezel, ambasador Patek i wyżsi urzędnicy MSZ.

Orzeczenie sądu obywatelsk. w sprawie Związku Ziemiaków.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19 października. (Sz.) Do wiadomości się, że sąd obywatelski w sprawie rezygnacji zarządu Związku Ziemiaków rozpatrzył zarzuty podniesione przeciw zarządowi Związku. Sąd obywatelski stwierdził, że zarząd Związku Ziemiaków wolny jest od zarzutów, uchybiających czci obywatelskiej. Dnia 25 bm. zbiera się Rada Nadzorcza Związku Ziemiaków, która poweźmie decyzję w sprawie zbiorowej rezygnacji zarządu.

Znaczki pocztowe z „Krzyżem Niepodległości“.

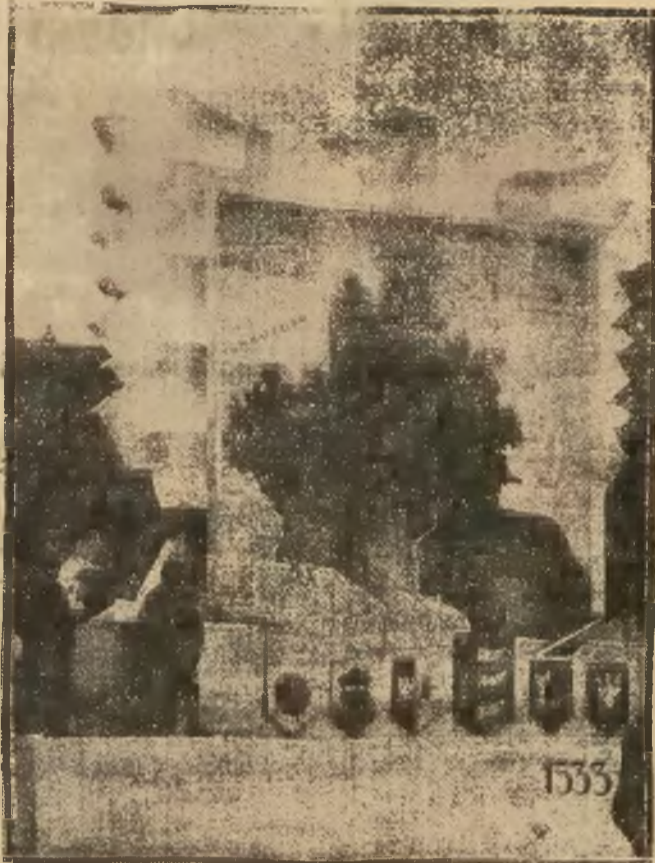
(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19 października. (Sz.) W dniu 11 listopada, jako w piętnastą rocznicę odzyskania niepodległości, Ministerstwo Poczty i Telegrafów wprowadzi w obieg nowe znaczki pocztowe. Cena znaczka wynosić będzie 30 groszy. Na znaczku znajduje się rysunek Krzyża Niepodległości, z napisem: „Bojownikom Niepodległości“. Po bokach widnieje cyfra 1918—1933. Znaczek drukowany jest w kolorze czerwonym, na papierze z wodnym znakiem.

ODRZUCENIE KASACJI W SPRAWIE ST. OLPIŃSKIEGO.

Warszawa, 18 października. (PAT.) Sąd Najwyższy oddał kasację w sprawie Stefana Olpińskiego, skazanego za rozpowszechnianie fałszywych wiadomości drukiem na 8 miesięcy więzienia.

Z uroczystości ku czci Batorego w Warszawie.

Z okazji uroczystości ku czci Stefana Batorego, zmontowano na placu Józefa Piłsudskiego obelisk, przedstawiający 12-metrowej wysokości Orła Białego oraz — na jego tle — mapę ziem polskich z czasów panowania wielkiego króla. — Na zdjęciu obelisk iluminowany w dniu uroczystego obchodu.

Alarm lotniczo-gazowy w Wilnie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 19 października. (Sz.) W dniu dzisiejszym przeprowadzono w Wilnie wielki próbny alarm lotniczo-gazowy. Do Wilna przybyli liczni delegaci kół L. O. P. P., Straży ogniowej i przedstawiciele władz administracyjnych. Wszystkie okna gmachów publicznych przysłonięte zostały błękitnymi roletami, który to kolor jest niewidoczny dla lotników. Poza grubymi roletami może płać światło. Latarnie uliczne osłonięto błękitnymi zasłonami. Dookoła dworca wyryto okopy, w których rozmieszczono spieszoną kawalerję z karabinami maszynowymi. W pobliżu ustawiono działa pułku artylerji zenitowej z lufami wycelowanymi w górę. Posterunki policji noszą maski gazowe, w każdej chwili gotowe do użycia. W małych odstępach widać na ulicy wielkie żółte strzały, z napisem „Do schronu“. Schrony zbudowano co 100 metrów. Mieszczą się one w specjalnych lokalach mieszkalnych, izolowanych dokładnie od dopływu

powietrza z zewnątrz. Co kilkaset metrów urządzono większe schrony dla pomieszczenia pojazdów konnych i mechanicznych. Okna wszystkich prywatnych mieszkań zaklejono paskami papieru na krzyż celem zabezpieczenia szyb od wstrząsów, które powstałyby przy wybuchu bomb.

Ulice są niemal zupełnie puste tylko od czasu do czasu przejeżdżają niemi oddziały kawalerji w maskach oraz liczne patrole na motocyklach. Obrona miasta podzielona została w ten sposób, że każdy komisariat policji stanowi odrębną odcinek obrony.

Z chwilą uderzenia w dzwony we wszystkich kościołach, ukazała się nad miastem eskadra samolotów, która rozciągnęła nad Wilnem i okolicą zasłone dymną. Wieczorem powtórzony został atak lotniczo-gazowy z dodatkiem wyłączenia prądu przez elektrownię i gazowię z chwilą gdy dano sygnały zwiastujące rozpoczęcie alarmu.

Ks. Bachota przed sądem.

Łańcut, 19 października.

Dziś przed sędzią grodzkim Patyńskim rozpoczęła się rozprawa przeciwko ks. Władysławowi Bachocie, b. proboszczowi w Rakszawie, oskarżonemu z art. 127 i 170 kodeksu karnego. Oskarżonego bronią adwokaci Czarnek i Liwo z Rzeszowa. Oskarża prok. dr. Pattek z Rzeszowa.

ZEZNANIA OSKARŻONEGO.

Oskarżony do winy się nie poczuwa i wyjaśnia, że treść kazania w Rakszawie, była powtórzeniem kazania zawartego w „Nowej Bibliotece Katolickiej“, opracowanej przez ks. arcybiskupa Teodorowicza. Oskarżony przyznaje, iż w kazaniu swem użył szeregu zwrotów i wyrażeń, o które jest oskarżonym i które znajdują się w kazaniu ks. arcyb. Teodorowicza, jednak użył ich nie w sensie analogii do dzisiejszych stosunków i nie w tem znaczeniu, jak to ujmuje akt oskarżenia.

Ks. Bachota twierdzi, że o zezwolenie na odprawienie mszy polowej starał się powiatowy zarząd Stron. Ludowych w Kurji Biskupiej w Przemyślu.

Kazanie jego, którego słuchało według obliczeń oskarżonego 20.000 osób, zostało błędnie zrozumiane. Ks. Bachota przyznaje, iż brał udział w podnoszeniu Witosa w górę, będąc wówczas w komży.

KOMISARZ NOWAKOWSKI O URO-CZYŚCZOŚCIACH W RAKSZAWIE.

Zeznania ks. Bachoty trwały 2 godziny. Po przerwie zeznaje zaprzysiężony świadek komisarz Nowakowski, komendant powiatowy policji w Łańcutcie. O ks. Bachocie świadek otrzymywał różne informacje natury prywatnej, niepoehlebnie świadczące o oskarżonym, jako o kapłanie. Charakterystycznie działalność polityczną ks. Bachoty stwierdza, że oskarżony po objęciu probostwa w Rakszawie zdeklarował się jako członek Stron. Ludowych. Na całym wiecu w Rakszawie świadek nie był. O treści agresywnego wystąpienia ks. Bachoty dowiedział się od osób trzecich. Wiadomości te zawarte są w akcie oskarżenia z podaniem nazwisk i źródeł. Świadek stwierdza, iż o zezwolenie na mszę polową starał się naprzód ks. Bachota, a gdy Kurja

Biskupia odmówiła, dalsze starania prowadził p. Dec, prezes Stron. Ludowych. W czasie zgromadzenia panowało ogólne podniecenie i przekonanie, iż uroczystość jest raczej zgromadzeniem politycznym, a nie uroczystością kościelną. Nastroje te wzrosły do punktu kulminacyjnego po przemówieniu b. posła Pluty. Liczbę uczestników uroczystości świadek ocenia na 4000 osób, a nie na 20.000, jak to oświadczył ks. Bachota. W czasie uroczystości w Rakszawie mówiono o zajęciach w powiecie ropczyckim i szeroko je komentowano. Świadek w końcu podkreśla, iż poseł Sobek dziękował ks. Bachocie za odwagę i męstwo okazane w czasie kazania, mówiąc, że udział duchowieństwa w uroczystości dowodzi, iż słuszność jest po ich stronie.

ZAPORA WODNA IM. PREZYDENTA MOŚCICKIEGO.

Katowice, 19 października. (PAT.) Na odbytem dziś nadzwyczajnym posiedzeniu rady miasta Bielska, uchwalono jednomyślnie nazwać zaporę wodną Wapiennicę imieniem P. Prezydenta Rzplitej prof. Ignacego Mościckiego.

POWRÓT ESKADRY PŁK. RAYSKIEGO ODROZCZONO.

Warszawa, 19 października. (Sz.) Z Bukaresztu donoszą, że wskutek złej pogody, panującej na trasie Bukareszt—Lwów, pułk. Rayski postanowił zatrzymać eskadrę polskich samolotów myśliwskich w Bukareszcie aż do czasu, gdy warunki atmosferyczne ulegną poprawie.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 19 października. (Sz.) Dziś w pierwszym dniu ciągnięcia I. klasy Państwowej Loterii klasowej padły wygrane na następujące numery:

- 50.000 zł. na nr. 72462.
- 20.000 zł. na nr. 6872.
- 5.000 zł. na nr. 50418 51136 110061 153675.
- 1000 zł. na nr. 23232 106379 131819.
- 500 zł. na nr. 28564 28919.
- 400 zł. na nr. 12225 25793 48405 80836 110744 131806 164193.

Z toru M. T. Z.

Wyniki gonitw z dnia 19 października.

Gon. I. dla 3 l. i st. og. i kl. Dyst. 2000 m. 500 zł. Startowało 4 konie. Wycofana Dolorosa. 1) Baran W. hr. Pinińskiego z Olejnik, 2) Qui pourras? 3) Azara. Tot. zw. 7. franc. 6 i 15 zł.

Gon. II. z płotami dla 3 l. i st. koni. Dyst. 2500 m. 500 zł. Startowało 4 konie. Wycofane Herring i Gazella II. 1) El-Greco B. Stasiewiczowej chl. Wilhelm, 2) Jofa, 3) Iperyt. Tot. zw. 8.50. franc. 5.50 i 5.50.

Gon. III. dla 2 l. og. i kl. Dyst. 900 m. 500 zł. Startowało 5 koni. 1) Strypa Grona ofc. 19 p. ul. i. Januski 2) Bərbant III. 3) Bończa. Tot. zw. 16.50 franc. 9.50 i 22 zł.

Gon. IV. z przeszkodami dla 4 l. i st. koni. Dyst. 3200 m. 500 zł. Startowało 6 koni. Wycofana Danae. 1) Imp II. St. „Osek“ chl. Skorski 2) Herring. 3) Ataman II. Tot. zw. 13.50 franc. 7.50 i 10.50 zł.

Gon. V. dla 3 l. og. i kl. arabskich. Dyst. 1600 m. 600 zł. Startowało 7 koni. 1) Kair I. hr. Potockiego z Olejnik, 2) Kahaflan-Ajaz, 3) Halm II. Tot. zw. 18 franc. 6. 8 i 6 zł.

Gon. VI. dla 3 l. i st. og. i kl. Dyst. 1600 m. 500 zł. Startowało 5 koni. Wycofana Ibarwiła. 1) Lu Frißborn P. Grzybowskiego chl. Dymek. 2) Ciel du Coeur. Tot. zw. 22. franc. 15.50 i 14 zł.

KOPERNIKA

15a — Sykatuska 7
Firma Perfumeryj S. FEDERA

Lloyd George staje po stronie Hitlera.

Londyn, 19 października. (PAT). Prasa angielska przychylnie omawia wczorajsze przemówienie radjowe min. Simona, przewidując,

Pewien zgrzyt wnosi Lloyd George, który w artykule ogłoszonym dziś w „News Chronicle” zrzuci na inne mocarstwa winę za to, co uczynili Niemcy i bierze w obronę Hitlera.

Pogłoski o zwróceniu się przez Niemcy do Mussoliniego z propozycją rozpoczęcia rokowań rozbrojeniowych poza Genewą, spotkały się z zaprzeczeniem. Jak słychać, Niemcy żadnego kroku w tym kierunku nie uczynili.

Polsko-łotewskie porozumienie prasowe

Ryga, 19 października. (PAT) Bawiąc tu wycieczka dziennikarzy polskich złożyła w środę wieniec na grobie łotewskiego Nieznanego Żołnierza. Popołudniu odbył się uroczysty akt podpisania statutu porozumienia prasowego polsko-łotewskiego.

KOPERNIKA 15a — Sykstuska 7 Filja Perfumerii S. FEDERA

Łapanów i Nockowa.

Kraków, 19 października. (PAT) W procesie o zajęcia w Łapanowie przesłuchiwał sąd w środę ostatnią kolejkę świadków odwodowych w liczbie 18-tu.

Tarnów, 19 października. W środę rozpoczął się przed sądem okręgowym w Tarnowie proces przeciwko 44 włościanom z kilku gmin powiatu ropczyckiego, oskarżonych o zorganizowanie gromadnego marszu do wsi Nockowa. Wszyscy oskarżeni są członkami Stronnictwa Ludowego, a niektórzy z oskarżonych należą do kierownictwa miejscowych kół tego Stronnictwa.

Tarnów, 19 października. (PAT) Drużyna komplet sędziowski sądu w Tarnowie wydał w dniu 18 b. m. wyrok w sprawie 5 włościan, którzy brali udział w zajęciu w Grabinach, gdzie tłum zaatakował policję. Wynikiem starcia był jeden zabity i 4 rannych. Osk. Teżca i Sak skazani zostali na rok więzienia, pozostałych oskarżonych sąd u niewinnił.

Zamiast Reichstagu — „Reichsführerrat”?

Projekt zniesienia autonomii państw związkowych.

Paryz, 19 października. (PAT) Korespondent berliński „Journala” zapewnia z dobrze poinformowanego źródła, że w kołach narodowo-socjalistycznych istnieje tendencja zamienienia mającego się w listopadzie zebrać Reichstagu na t. zw. Radę Rzeszy Reichsführerrat.

Reforma ta, o ile dojdzie do skutku,

pociągnie za sobą poważne konsekwencje. Ta rada politycznych szefów Rzeszy będzie mogła uchwalić nową konstytucję, jak również narzucić reformę administracji. Reforma administracji, jak zapewniają, ma polegać na zawieszeniu autonomii państw związkowych przez zniesienie odrębnych rządów tych państw i obecnego stanowiska

namiestników. Nowe zjednoczone Niemcy pod względem administracyjnym podzielone będą na 20 jednostek. Ponadto rada szefów Rzeszy będzie mogła zamianować następcę Hindenburga w razie jego śmierci, lub przedterminowego złożenia urzędu prezydenta Rzeszy.

Hitler optymistą — i pesymistą. Pierwsza wyborcza mowa kanclerza.

Berlin, 19 października. (PAT) W czasie wczorajszych obrad przywódców narodowych socjalistów w Berlinie, kanclerz Hitler wygłosił mowę, którą biuro Wilffa i prasa stronnictwa ogłasza dziś w skróceniu.

W przemówieniu swym kanclerz oświadczył, że wielki błąd dotyczący sowych rządów Rzeszy polegał na nie uwzględnianiu zasady, że wszelki udział Niemiec w konferencjach między narodowych jest zgóry bezcelowy, do póki one nie uzyskają równoprawności. Dawniejsi kanclerze Rzeszy byli pesymistami w stosunku do własnego narodu, a optymistami wobec Genewy. Hitler oświadcza: Jestem optymistą wobec własnego narodu, a pesymistą w stosunku do Genewy i Ligi Narodów. Niemcy nigdy bardziej

nie byli pokojowo usposobieni, niż obecnie, gdy opuścili Genewę. Cały naród niemiecki stoi za rządem, który oświadczył, że chce pokoju, lecz nie pozwoli traktować Niemiec jako narodu drugiej klasy. Niemcy pragną tyłko pokoju, ale zdecydowane są w przyszłości nie brać udziału w żadnych konferencjach, w żadnym związku, ani konwencji, i nie podpisywać niczego, dopóki nie będą traktowani jako naród równoprawny. Obecna propaganda wyborcza musi się skoncentrować wyłącznie około tych wielkich zagadnień. Narodowi socjaliści gotowi są nawet w imię tej walki narodowej, podać rękę swoim przeciwnikom, o ile ci wykażą, że uznają honor i miłość pokoju Niemiec

Przykre skutki śmiesznej pomyłki.

Berlin, 19 października. (PAT) Wychochodzący w Nadrenji wielki dziennik niemiecki „Essener Allgemeine Zeitung” został z rozkazu prezydenta regencji düsseldorfskiej zawieszony na okres 4 dni. Redaktorów naczelnego i odpowiedzialnego tego pisma, oraz wy-

dawcę aresztowano. Powyższe zarządzenie spowodowało przeoczenie techniczne przy łamaniu numeru: pod fotografią przedstawiającą uroczystość poświęcenia sztandaru szturmówki hitlerowskiej umieszczono omyłkowo na pis: „Scena z wesołej komedji”.

Szkolenie drużyn ratowniczych P. C. K.

Zarząd główny Polskiego Czerwonego Krzyża wydał nową szczegółową instrukcję dla drużyn ratowniczych, opartą na dotychczasowym doświadczeniu prac w tej dziedzinie.

Nowa instrukcja wyjaśnia szczegółowo kwestię wyszkolenia drużyn, orga-

nizacji, regulaminu itd., ustalając jednocześnie podział kompetencji w zakresie ratownictwa przeciwgazowego między Polskim Czerwonym Krzyżem a Ligą Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.

Proces o zajęcia w Wólce pod Lasem

Przemówienia prokuratorów i obrony. — Wyrok ogłoszony będzie w piątek.

Rzeszów, 19 października.

Rozprawa o zajęcia w Wólce pod Lasem i Łukawcu weszła w ostatnią fazę.

Bezpośrednio po otwarciu rozprawy przewodniczący sędzia Górski po stwierdzeniu, że niema żadnych wniosków, udziela głosu prok. Pattkowi. Na wstępie swego przemówienia prokurator przytacza kronikę wypadków jakie rozegrały się w ciągu czerwca b. r. a mianowicie w Kozodrzy, Nockowej, Łukawcu i Grodzisku. We wszystkich tych zdarzeniach mamy do czynienia z przestępstwem kolektywnym. Przedmiotem przestępstwa jest policja, podmiotem jest tłum.

Przedstawiając przebieg zajęć w Łukawcu i w Wólce pod Lasem, przechodzi prokurator do charakterystyki poszczególnych oskarżonych i opierając się na materiale uzyskanym w czasie dochodzeń oraz w czasie przewodu sądowego wykazuje ich winę. Prokurator zatrzymuje się dłużej na wypadkach w Wólce, gdzie policja zaatakowana przez tłum, w obronie własnej musiała użyć broni. Naprzód oddano

salwę w powietrze, a gdy nie odniosła skutku, oddano salwę w tłum. Pięciu zabitych i 4-ch ciężko rannych, oto ofiary działania tłumy. Pod osłoną nocy, w szuku bojowym wycofuje się oddział 21 funkcjonariuszy policji, unosząc na granatowej pelerynie śmiertelnie rannego kolegę, szóstą ofiarę zajęcia. Tak odchodziła polska policja z polskiej wsi, w nocy z 19 na 20 czerwca 1933 r. Część sprawców tego czynu siedzi już na ławie oskarżonych oczekując wyroku.

Prokurator wnosi o wydanie tego wyroku w imię ładu i porządku publicznego a przedewszystkiem w imię sprawiedliwości.

Następnie zabiera głos obrońca dr. Liwo, który stara się wykazać, że przeciwko oskarżonym nie zebrano dowodów, gdyż są tylko poszlaki ich winy. Tłum zajęcia był kryzys gospodarczy na wsi, zaś na stan umysłów podziałały również podniecająco wieści o zajęciach w Ropczycach. Analizując wyniki rozprawy obrońca stara się przedstawić w korzystnym świetle oskarżonych Pasierba, Kokoszkę i Bie-

lende. W końcu, zwracając się do trybunału, prosi aby przy wymierzaniu kary nie brał pod uwagę przynależności partyjnej oskarżonych.

Następnie zabierali głos obrońcy Wilusz, Hakalla i Krysa. Po przemówieniach obrony zabrał głos prok. dr. Wspólnik z Tarnowa. Powtarzano tu kilkakrotnie ze strony obrony — mówił prokurator — iż zajęć tych nie należy uważać za przestępstwo popołite, ale należy im nadać tło polityczne. Twierdzą, że rzeczywiście nie umieściłmy w akcie oskarżenia podłoża politycznego zajęć, gdyż nie było naszym zamiarem dyskredytować stronnictwa, które ponosi winę za rozruchy. Nastąpi to w swoim czasie. Nie cofam się jednak przed dyskusją w tym kierunku. Zdaniem obrońców podmiotem są nie tylko oskarżeni, ale cały naród i cała wieś. Sprzeciwiam się temu. Przed zajęciami cała wieś nie występowała solidarnie, a tylko ta część wsi, która po nieudalnym strajku rolnym poczęła teroryzować obojętnych i namawiać ich do powrotu do Stron. Lud. Na konwentkach uczono jak wsie mają się poro-

zumiewać ze sobą przy pomocy cyklistów i gońców konnych. Gońcy ci zmierzali z reguły do prezesów Stron. Lud. którzy stanowili sztab generalny. Po władzę sięgały nie jednostki, lecz Stron. Lud. Należy wglądać w głębię wsi gdzie niema tej straszliwej nędzy opatrywanej rozmaitymi przymiotnikami. Ta nędza jest raczej w mieście.

Następnie prokurator charakteryzując ostatnie zajęcia mówi, iż urabiano na wsi nastroje przeciwko policji jako synonimowi władzy i rządu. Także i z tych zajęć wysnuto hasła polityczne, które z popołitem przestępstwem nie mają nic wspólnego. Te hasła to hasła Stron. Ludowego.

Trudno twierdzić, że kryzys gnębi tylko chłopów. Kryzys dotknął w większej jeszcze mierze przemysł i handel, ale mimo utyskiwań jest wiara w przyszłość Polski. Dowodem tego jest choćby wynik Pożyczki Narodowej.

Prokurator stwierdza, że w wypadkach w Wólce jak i w Łukawcu policja była w porządku, używając broni. Przewód sądowy wykazał, że policja dała naprzód salwę ostrzegawczą.

Chłop musi tych, którzy prowadzą go na kule i bagnety, przepędzić.

Mówiąc o wymiarze kary, prok. zaznacza, że zajęcia w Wólce spowodowały nie tylko przelaną krew ofiar chłopskich, ale padł również na posterunku śp. Rejman i to nie w walce z bandytami, do której to walki policja w pierwszym rzędzie jest powołana, lecz padł on w obronie ładu i porządku publicznego.

Następnie zabierali głos adw. Liwo i Krysa. Przemówienia ich nosiły charakter wybitnie polityczny.

Pod koniec rozprawy przewodniczący udzielił głosu oskarżonym, z czego skorzystał jedynie oskarżony Szczur, twierdząc, że jest niewinny. Przewodniczący odroczył rozprawę do piątku do godz. 12-tej, kiedy będzie ogłoszony wyrok.

Toruński hakatysta przed sądem.

Toruń, 18 października. (PAT) Wyrokiem Sądu Apelacyjnego skazany został na 8 miesięcy więzienia kupiec z Torunia Grützmaacher. Grützmaacher w kwietniu b. r. zamawiając rozmowę telefoniczną z Berlinem, zwrócił się do telefonistki w języku niemieckim. Otrzymałszy odpowiedź w języku polskim, Grützmaacher, używając w dalszym ciągu języka niemieckiego, obraził telefonistkę następującym zwrotem: „Verfluchte Pollacken, sind Sie Kongresser, dann raus nach Kongresspolen”. W pierwszej instancji Grützmaacher skazany został na rok więzienia.

Zamach samobójczy.

Lwów, 19 października. W bramie kamienicy przy ul. Kopernika 26, wczoraj w nocy o godz. 22.30, usiłował popełnić samobójstwo przez wypicie jodyny 30-letni bezrobotny Gabriela Sieniewicz. Zawezwana karetka Pogotwia przewiozła go do szpitala

Czego możemy się spodziewać po obradach polsko-niemieckich.

Problem unormowania obrotów handlowych polsko - niemieckich w drodze umowy — po linii interesów — potrzeb gospodarki obu krajów — nie jest łatwy do rozwiązania. Jeżeli na odcinku tym gromadzą się znaczne trudności, to wina tego nie leży w płaszczyźnie gospodarczej. W płaszczyźnie tej spotkaliśmy i spotykamy nadal znacznie więcej styczności, aniżeli różnice. Tendencja zwiększenia obrotów między obu krajami znajduje bowiem swoje oparcie w realnej strukturze warunków życia gospodarczego w bliskim położeniu sąsiedzkim, oraz wzajemnie uzupełniających się naturalnych cech obu gospodarstw.

Przeważającą rolę w gospodarstwie polskim b. zaborów rosyjskich i austriackich wywoziły do Niemiec przede wszystkim nadwyżki produkcyjne drewna, masła, jaj, mięsa i innych artykułów rolniczych. Wywóz ten rozwijał się po liniach naturalnych ciężarów i kosztów. Wzrost ten w wywozie niemieckich wyrobów przemysłowych przesunął do Małopolski, a pozostawiając od r. 1904 na mocy ostatniego traktatu rosyjsko-niemieckiego, przetrwał skutecznie w szereg uważanych niemywał skutecznie w szereg uważanych barierę celna, pod której osłoną rozwijał się przemysł b. zaboru pruskiego szano. Ziemia b. zaboru pruskiego stanowiła wyłączną domenę ekspansji przemysłowej Niemiec, a wzajemian za to były spichlerzem arrowizacyjnym Rzeczy, a zwłaszcza jej stolicy.

Ten naturalny układ stosunków sprawiał, że w pierwszych latach powojennych udział handlu niemieckiego w polskim handlu zagranicznym był wyjątkowo duży i wynosił np. w wywozie polskim do Niemiec w r. 1924 aż 42,4 proc. Dopiero narzucenie Polsce przez Niemcy w r. 1925 wojny celnej zredukowało znacznie niemieckiego przywozu do Polski i polskiego wywozu do Niemiec. Mimo to, mimo faktu, że udział Niemiec w polskim wywozie spadł w pierwszych 7 miesiącach b. r. do 16,4 proc. a w przywozie do 18,4 proc., obroty te odgrywają nadal poważną rolę w wymianie handlowej obu państw.

Ośmioletnia wojna celna nie przesła bez śladu. Pod jej wpływem doszły się głębokie przemiany struktury i gospodarczej, zmieniły się kierunki handlu zagranicznego, kształtowały się w znacznej mierze tendencje polityki handlowej. Wojna handlowa polsko-niemiecka, która niewątpliwie w pewnych okresach związana była ze strawnymi materiałami dla polskiej gospodarki, przyniosła nam w ostatecznym rezultacie wzmocnienie struktury gospodarczej, a w szczególności zróżnicowanie i wzmocnienie produkcji przemysłowej oraz rozbudowę handlu morskiego. Atak gospodarczy, skierowany przeciwko Polsce, wyzwolił — wbrew intencjom atakujących — drze niące w narodzie polskim twórcze siły gospodarcze i skierował je ku samodzielnieniu od przemożnego dotychczas pośrednictwa niemieckiego.

Wojna celna nie pozostała jednak równie bez wpływu na życie gospodarcze Niemiec. Poza pewnym zmniejszeniem zbytu artykułów przemysłowych wprowadziła ona Niemcy na drogę popierania rodzimej produkcji rolniczej. Ponieważ jednak produkcja niemiecka pracowała i pracuje w trudnych warunkach konkurencyjnych, przeto popieranie produkcji tej odbywać się musiało kosztem środków wydatkowych, prohibicyjnych barier celnych, subwencji kredytowych i t. p. W rezultacie zdołano uzyskać pewien stopień samowystarczalności rolniczej za cenę znacznego podrożenia artykułów rolniczych, ogólnego podniesienia kosztów produkcji, a przez to również

pewnego osłabienia zdolności ekspansji niemieckiego przemysłu.

W chwili obecnej naturalne możliwości wzajemnego rozszerzania obrotów handlowych są już — wobec wyżej wskazanych zmian — znacznie ograniczone, ale jeszcze dość poważne. Niemcy mogłyby stanowić jeszcze dzisiaj pojemny rynek zbytu dla całego szeregu polskich surowców, półfabrykatów i artykułów rolniczych, przy czym dopuszczenie danych towarów na rynki niemieckie nie sprzeciwiałoby się podstawowym tendencjom niemieckiej polityki handlowej. Dotyczy to np. takich artykułów, jak drzewo, produkty naftowe, drób, masło, jaja i innych drobniejszych pozycji wywozowych. Z drugiej strony i Polska może stanowić dość pojemny rynek zbytu dla wywozu niemieckich wyrobów przemysłowych, a zwłaszcza precyzyjnych, bądź to w Polsce nie wytwarzanych, bądź wytwarzanych w niedostatecznej ilości.

Nie należy zapominać, że zagadnienie zwiększenia wywozu przedstawia w obecnej dobie dla Niemiec pierwszorzędne znaczenie. Wywóz niemiecki kurczy się bowiem w ostatnich latach i miesiącach w sposób niezwykle szybki. Ze wszelkich stron natrafia on na nieprzebyte bariery celne i ograniczenia kontyngentowe. W walce o wywóz Niemcy czynią nieprawdopodobnie wielkie wysiłki, poddyktowane faktem, że poważna część niemieckiej

produkcji przemysłowej zorganizowana jest na wywóz i że kwestia utrzymania tego wywozu — to kwestia zatrudnienia już nie setek tysięcy ale milionów robotników. Dla Polski zagadnienie obrotów z zagranicą przedstawi również doniosłe znaczenie, głównie jednak pod kątem zachowania równowagi bilansu handlowego. Obroty zagraniczne ustanowią bowiem jedyne niewielką część ogólnych obrotów gospodarczych kraju, a już dziś zamykają się w tak szczupłych granicach, że trudno oczekiwać dalszej ich poważniejszej redukcji.

Trzeźwa ocena położenia w dziedzinie obrotów polsko-niemieckich przez obie strony umożliwić może osiągnięcie pozytywnych rezultatów. Inicjatywę niemiecką w kierunku nawiązania wzajemnych rozmów, których celem byłoby unormowanie, czy też nawet rozszerzenie wzajemnych obrotów handlowych, należy przede wszystkim z zadowoleniem jako wyraz zrozumienia faktu, że porozumienie gospodarcze leży w interesie obu stron i stanowiłoby znaczną ulgę w obecnych kryzysowych czasach.

Jakkolwiek nie należy się łudzić co do możliwości znacznej rozbudowy rozszerzenia wzajemnych obrotów handlowych, tem niemniej należy i można mieć nadzieję, że w rokowaniach tych zatriumfują ostatecznie zdrowe interesy gospodarcze obu krajów.

Dr. Roman Battaglia.

Konferencja posłów BBWR. okręgu samborskiego.

W środę, dnia 18 bm. odbyła się we Lwowie pod przewodnictwem prezesa Rady Naczelnej BBWR, posła dr. Domaszewicza konferencja posłów okręgu samborskiego, obejmującego powiaty samborski, rudecki, gródecki, mościcki i leski. Na konferencji tej byli obecni posłowie tego okręgu pp. dr. Seidler, Baczyński i Ekiert. Po referacie organizacyjnym sekretarza Rady posła Wojtowicza, omówione szczegółowo sprawy organizacyjne tudzież najważniejsze kwestje gospodarcze i społeczne wymienionych powiatów. W rezultacie konferencji ustalono organizacyjnie opiekę nad powiatami: posła dr. Seidlera nad powiatem samborskim i rudeckim, posła Ekierta nad powiatem gródeckim i mościckim i posła Baczyńskiego nad powiatem leskim.

Odświeżenie pomnika Marszałka Piłsudskiego w Mostach Wielkich.

(W sobotę, dnia 21 b. m. odbędzie się na dziedzińcu normalnej szkoły fachowej dla szeregowych Policji Państwowej w Mostach Wielkich uroczyste odświeżenie pomnika Marszałka Piłsudskiego.

Pomnik ufundowany został ze składek oficerów i szeregowych P. P. uczniów szkoły.

General Niessel o wojnie chemicznej.

Gen. Niessel wygłasza w całej Francji szereg odczytów, których celem jest zaznajomienie ogółu z warunkami wojny chemicznej, oraz środkami zapobiegawczymi wobec niebezpieczeństwa gazów wojennych.

W Cercle Interallie w Paryżu wypowiedział generał szereg uwag na temat tak dzisiaj aktualny. Niebezpieczeństwo, które może zagrażać miastu, mówił generał, naskutek powietrznego ataku gazowego, nie jest tak wielkie, jak to się wydaje laikom, a może być zredukowane do bardzo niewielkich rozmiarów, o ile obrona będzie zorganizowana jak należy. według wynagani techniki współczesnej.

Jednak, jak twierdzi mówca, zapoznanie ludności z niezbędnymi środkami ostrożności, dostarczenie jej ubrań ochronnych, masek gazowych oraz schronów — jest obowiązkiem władz cywilnych, samorządowych.

„Jeśli nasi sąsiedzi, konkludował mówca, będą wiedzieli, że nasza obrona przeciwgazowa jest zorganizowana należycie, że ludność jest przygotowana na atak gazowy, że wreszcie napad spotka się z niezwłoczną i najdalej sięgającą represją, jestem przekonany, że sąsiad ten namyśli się dwa razy, zanim zaryzykuje wojnę gazową“.

M.

Wzrost bezrobocia we Włoszech.

Dane statystyczne, dotyczące stanu bezrobocia we Włoszech, wykazują ponowny wzrost ilości bezrobotnych, aczkolwiek proporcjonalnie do tego samego okresu ub. r. wzrost ten jest niższy. W dniu 30 września b. r. w całych Włoszech liczono 907.463 bezrobotnych, wobec 888.560 w końcu sierpnia b. r. i 449.408 w końcu września ub. roku.

Wzrost bezrobocia obejmuje przeważnie robotnice, których ogólna ilość bez pracy wynosi 206.154. Pod względem regionalnym przoduje jak zawsze Lombardia, a najmniejszą ilość bezrobotnych wykazuje Lukania. Przy podziale na zawody, pierwsze miejsce w statystyce bezrobocia zajmują robotnicy drogowi i budowlni, a dalej włókienniczy i konfekcyjni.

Nowy ustrój w Austrii.

(Korespondencja własna z Wiednia.)

Najbliższe dni przyniosą całkowitą reorganizację ustroju państwowego w Austrii, którą kanclerz Dollfuss zamierza przeprowadzić we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i społecznego.

Wytyczną jego poczynają jest całkowite oddzielenie polityki od zagadnień gospodarczych. W myśl tych wytycznych powstać mają odrębne instytucje reprezentacyjne dla ustawodawstwa gospodarczego i odrębne dla politycznego. Będzie to dla gospodarki Izba stanów, a dla polityki Izba narodowa. Ponieważ w całym szeregu wypadków zagadnienia polityczne i gospodarcze ściśle się zająbiają, trudno będzie niejednokrotnie ustalić charakter tego czy innego projektu ustawy. Trudność ta rozwiązana będzie w ten sposób, że rząd na podstawie swej inicjatywy ustawodawczej powoła decyzję co do charakteru danej ustawy i przekazania jej pierwszej lub drugiej Izbie.

Ponad obu temi izbami utworzona zostanie Rada krajowa o charakterze federacyjnym, odpowiadająca senatowi Stanów Zjednoczonych. Instytucja ta rozpatrywać będzie ustawy, które załatwione już zostały przez Izbe Stanów lub Izbe narodową. Te trzy instytucje razem tworzą Radę państwa, której działalność obejmować będzie szereg najważniejszych spraw państwowych, zastrzeżonych w specjalnych ustawach.

W ten sposób nowy ustrój państwowo-społeczny w Austrii oparty będzie na 4 instytucjach, co jest swego rodzaju nowością w historii ustawodawstwa. Jest w tem analogia do ustroju państwowo-społecznego we Francji w okresie od r. 1799 do r. 1814 t. j. z okresu konsulatu i cesarstwa Napoleona.

Działalność ustawodawcza według projektów kanclerza Dollfussa opierać się będzie na tym samym systemie, na jakim opiera się działalność ta w innych państwach, posiadających dwuizbowe parlamenty. Każdy projekt ustawy znajdzie się w zależności od swego charakteru w Izbie stanów lub

w Izbie narodowej, następnie zaś przekazany będzie Radzie krajowej jako drugiej Izbie. Izba stanów powoływana będzie przez wybory pośrednie. Przy wyborach do Izby narodowej utrzymane będzie prawo wyborcze 4-o przymiotnikowe, t. j. proporcjonalne, bezpośrednie, powszechne i tajne. Jedynie równość prawa wyborczego zostanie zniesiona i oparta na systemie pluralnym.

Kanclerz Dollfuss posunął to motywu tem, że w całym szeregu krajów, których charakteru demokratyczno-parlamentarnego nie można zakwestjonować, jak w Belgii i Anglii prawo wyborcze oparte jest również na systemie pluralnym. W Belgii n. p. prawo do większej liczby głosów posiadają osoby, które ukończyły 35 rok życia, ojcowie rodzin, absolwenci wyższych uczelni, oraz posiadacze pewnej sumy papierów państwowych i ruchomości. Jedna osoba nie może posiadać więcej jak 3 głosy. Dodatkowo drugi głos może być przyznany w razie zbiegu pewnych dokładnie sprecyzowanych warunków.

Na analogicznych podstawach opiera się projekt kanclerza Dollfussa. Do dodatkowych głosów przy wyborach przysługiwać będą ojcom rodzin oraz osobom zasłużonym w życiu gospodarczym i społecznym.

K. M.

Wiedeń, 16 października 1933.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE

„FENIKS“

JENERALNE PRZEDSTAWICIELSTWO WE LWOWIE, PL. MARJACKI 7 poleca ubezpieczenia na życie i renty pod dogodnymi dla stron warunkami oraz także ubezpieczenia za wpłacaniem składek obliczającymi lub świadectwem tymczasowym 5%-owej Polityczki Narodowej. Blisze informacje w Towar. „FENIKS“

KOPERNIKA
15a — Sykaska 7
Mija Parkowej S. FEDERA

Aresztowanie b. posła.

Na polecenie sędziego śledczego dr. Kapuścińskiego, aresztowano wczoraj we Lwowie b. posła ukraińskiego i b. więźnia brzeskiego Iwana Liszczyńskiego i N. Horowitza, współwłaścicieli browaru „Porter bezalkoholowy”. Przed aresztowaniem przeprowadzono w mieszkaniach obu współników rewizję. Aresztowanie Liszczyńskiego i Horowitza pozostaje podobno w związku z aferą b. dyrektora kancelarii Sądu okręgowego, Szawaluka, który przebywa obecnie w więzieniu śledczym. Wszyscy trzej mieli przed dwoma laty założyć browar przy ul. Kadeckiej i dopuścić się nadużyć na sumę ponad 100.000 zł.

DAJ GROSZ NA CELE TOWARZYSTWA SZKOŁY LUDOWEJ.

Mecz Czechosłowacja — Polska.

W ub. niedzielę odbyło się w Warszawie ósme międzypaństwowe spotkanie z Czechosłowacją w piłce nożnej. Mecz zakończył się wynikiem 2:1 na korzyść Czechosłowacji — Na zdjęciu moment pod bramką polską.

Koło b. żołnierzy 2 p. p. Legionów Polskich we Lwowie.

Z inicjatywy kpt. Kumora Emila zostało zawiazane w dniu 7. października 1933 r. we Lwowie Koło b. żołnierzy 2. Pułku Piechoty Legionów Polskich obejmujące swą działalnością województwo lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie. Pierwsze zebranie zgromadziło przeszło 50 b. żołnierzy 2 pp. Leg. Pol.

Przewodnictwo objął dyr. Niemiec. Po zagajeniu pierwszego zebrania nastąpił wybór zarządu Koła, przy czym wybrani zostali: przewodniczącym (prezesem) — prof. T. Seifert, zastępcą prezesa — prof. Niemiec, sekretarzem — prof. Strojny, skarbnikiem —

kpt. Kumora. Przewodniczącemu dziękując w imieniu własnym jak i pozostałych członków Zarządu za zaszczytny wybór, w szczególności dziękując imieniem zebranych kpt. Emilowi Kumorowi za tak piękną i pożyteczną inicjatywę zaznaczył, że głównym celem zawiazania się Koła jest utrzymanie i kontynuowanie wielkiej idei łączącej wszystkich bojowników o niepodległość, którzy walczyli w szeregach pułków legionowych, zachowania tradycji 2 pp. Leg. a następnie całym szeregiem spraw jak bezpośrednia opieka nad legionistami znajdującymi się na terenie trzech województw, o-

pieka nad Mogiłami b. Żołnierzy 2 pp. Leg. Opieka nad wdowami i sierotami oraz ustalenie ewidencji Legionistów 2 pp. Leg. Po dyskusji na temat spraw aktualnych dotyczących powstania Koła i po omówieniu pierwszych kroków w rozpoczętej pracy przez Koło, posiedzenie zamknął powiadamiając wszystkich Kolegów, że w sprawach związanych z Kołem należy zwracać się do prezesa Koła prof. T. Seiferta, Lwów, ul. Krasieńskiego 1. 27, tel. 56-58, względnie kpt. Kumora E. tel. 22-52 ul. Kadecka 32. Nowemu zrzeszeniu należy życzyć pięknego i pomyślnego rozwoju

ministracji Lasów Państwowych, powołanym do prowadzenia prac badawczych i doświadczalnych jest Zakład Doświadczalny Lasów Państwowych w Warszawie. Prace w zakresie poszczególnych grup zagadnień gospodarstwa leśnego prowadzi poszczególne działy Zakładu, stanowiące jego wyspecjalizowane w określonych kierunkach agendy.

Zkolei inż. Hausbrandt omówił znaczenie i prace poszczególnych działów, jak działu nasiennictwa, działu hodowli Lasów, działu ochrony lasów, działu owadoznawstwa, fitopatologii, rezerwarów, działu urządzeń lasowych taksacji oraz działu użytkowania lasu i technologii drewna.

Ważne informacje dla kupujących ziemię.

Staraniem Związku Izb rolniczych i organizacji rolniczych, ukazała się książka p. t. „O kupnie ziemi”. Ze względu na aktualność tej kwestii i ogromne zainteresowanie nabywaniem ziemi, zwłaszcza na terenie województw południowo - wschodnich podajemy w głównych zarysach to o czym informuje książka.

Omawiając szczegółowo zagadnienie parcelacji w chwili obecnej, broszura wykazuje, że obecny okres spadku cen, nadaje się szczególnie do kupowania działek ziemi przez wszystkich, którzy posiadają choćby niewielkie oszczędności. Ziemia obecnie jest niezwykle tania, przy jednoczesnej dużej jej podaży.

Dzięki t. zw. parcelacji oddłużeniowej, wiele majątkości ziemskich ma możliwość odsprzedania części gruntów, celem ratowania zagrożonej całości.

„O kupnie ziemi” wyjaśnia, że przy obecnych ułatwieniach, oraz przepisach, broniących interesów nabywcy, każdy pragnący kupić ziemię jest całkowicie zabezpieczony przed stratami, jakie niedawno jeszcze mogły się zdarzyć. Przyczyną te powodują, że właścicielewi parcelacji obiektu nie wolno rozporządzać na własne potrzeby pieniędzmi nabywców przed całkowitem uregulowaniem ich prawa własności, w razie zaś jakichkolwiek w tym trudności, nabywca otrzymuje zwrot wpłaconej ceny kupna.

W końcu broszury znajduje się wyjaśnienie, dotyczące opłat stempowych i rejentalnych, pobieranych przy nabywaniu działek z parcelacji, a także ułatwień budowlanych, przy zabudowie nowonabytych warsztatów rolnych, prócz tego zaś wzory umów, pism i podań, potrzebnych przy nabywaniu ziemi z parcelacji.

Omawianą broszurkę każdy zainteresowany może otrzymać bezpłatnie w najbliższej organizacji rolniczej.

Inspekcja robót miejskich.

W dniu wczorajszym wicewojewoda lwowski p. Marian Sochański w towarzystwie naczelnika Wydziału pracy i opieki społecznej Urzędu wojewódzkiego dra Szkodzińskiego dyrektora robót publ. inż. Maliszewskiego i inż. Gordziakowskiego przeprowadził inspekcję robót, związanych z przebudową ulic Gródeckiej i Stryjskiej z uwagi na to, iż prace te przeprowadzane są z kwot, przyznanych przez Fundusz Pracy.

Rewizja u adwokata.

Na polecenie sądu przeprowadzono wczoraj rano rewizję w kancelarii i mieszkaniu adwokata dr. Abrahama Freilicha, przy ul. Krasickich 11a, podobno w poszukiwaniu pewnych dokumentów, które zginęły w jednej z lwowskich instytucji. Dokumentów tych nie znaleziono.

Dr. Freilich był swego czasu aresztowany w związku z aferą „Mazag” i miał zamkniętą kancelarię przez Izbę Adwokacką.

Z SALI SĄDOWEJ.

Wyrok na A. Mayera i tow.

W rozprawie przeciw Adamowi Mayerowi i tow. zapadł wczoraj w Sądzie apelacyjnym wyrok, skazujący Adama Mayera na 2 i pół roku więzienia z zamianą na 2 i pół roku aresztu bez pozbawienia praw obywatelskich, J. Mozarowskiego na 2 lata, Pelza na 2 lata, Janza na 1 rok z zamianą na mocy amnestji na 6 miesięcy, Schwarza na 2 lata. Kary nie zawieszono.

SKŁADAJCIE DATKI NA GIMNAZJUM POLSKIE w BYTOMIU

Pokaz prac Zakładu Doświadczalnego Lasów Państwowych.

Donoszą z Warszawy: dnia 18 b. m. w sali konferencyjnej Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych odbył się dla przedstawicieli prasy pokaz prac Zakładu Doświadczalnego Lasów Państwowych. Szczegółowych objaśnień udzielał inż. Hausbrandt, kierownik Zakładów Doświadczalnych Lasów Państwowych.

Lasy państwowe obejmujące około 38 proc. ogólnego obszaru leśnego w Polsce wobec położenia ich w różnych okolicach kraju mówią m. in.

inż. Hausbrandt, podlegają wpływowi nader rozmaitych warunków przyrodniczych i gospodarczych. W związku z tem kierownictwo gospodarki Lasów Państwowych raz po raz staje wobec konieczności szczegółowego przestudowania ściślemi metodami naukowymi, nasuwających się zagadnień przyrodniczych, technicznych i gospodarczych a to ze względu na niezbędność poprzedzenia swoich rozstrzygnięć i posunięć przez prace badawcze i doświadczalne. Organem ad-

„Tylko“ 2.500 dolarów tygodniowo.

Rozpacz gwiazd filmowych z powodu nowej ustawy USA.

Zawrotne sumy, jakie pobierają tygodniowo słynne gwiazdy filmowe, były częstokroć przedmiotem zazdrosnych westchnień wszystkim, którym gnębi chroniczny brak pieniędzy. Obecnie jednak kryzys dotarł i do tych uprzywilejowanych, a tym, który pierwszy zwrócił uwagę na tę anomalie w stosunkach uposażeniowych, jest prezydent Roosevelt.

Prowadząc z całą energią i bezwzględnością reorganizację życia gospodarczego Stanów Zjednoczonych, wgląda on, jak wiadomo, niedyskretnie w tajemnice nie tylko wielkich banków amerykańskich, ale także wszystkich gałęzi przemysłu amerykańskiego.

Przyszła tedy kolej także na przemysł kinematograficzny, który doszedł do tak ogromnych rozmiarów z tamtej strony Atlantyku.

Energiczny prezydent postanowił w odroczonej obecnie ustawie, mającej obowiązywać przemysł kinema-

tograficzny, ograniczyć znacznie pensje kierowników przedsiębiorstw filmowych i gaże artystów, które częstokroć przewyższają kilkakrotnie roczną pensję prezydenta Stanów.

Na mocy tego postanowienia, gaża najświetniejszej nawet „gwiazdy”, czy to mężczyzny, czy też kobiety, nie może wynosić więcej niż 2.500 dolarów tygodniowo.

Ten zamach na świetne zarobki artystów filmowych wywołał wśród gwiazd Hollywoodu ogromne wzburzenie, a Eddie Gantor, prezes związku artystów i pisarzy filmowych, zwołał wiec, na którym uchwalono porywający protest.

Przy sposobności burzy hollywoodzkiej przypomina prasa angielska czasy, kiedy to niezrównany odtwórca ról szekspirowskich, słynny tragiczny angielski Garrick pobierał 500 funt, szterl., t. j. właśnie 2.500 dolarów, nie tygodniowo, lecz rocznie! W 1743 r. wybuchł w Londynie strajk aktorów, Gar-

rick stanął na czele delegacji, wysłanej przez strajkujących do marszałka dworu królewskiego, księcia Graftonu, aby mu przedstawić skargi światka aktorskiego.

Książę wysłuchał przemowy Garricka, ale w żaden sposób nie mógł pojąć, na czym polega krzywda aktorów. Wreszcie zapytał słynnego artystę, ile zarabia, a dowiedziawszy się, że 500 funt, szterl. rocznie, podniósł, zdumiony ręce i zawołał:

— I to uważa pan za niewystarczające, gdy syn mój, spadkobierca tytułu mego i majątków, naraża codziennie swe życie dla króla i ojczyzny za sumę daleko mniejszą od połowy tego, co pan zarabia!

Strajk upadł, ale pomimo to Garrick wytargował dla siebie 600, a w końcu 700 funt, szterl. rocznie. Dziś jednak siedemnastoletnia debiutantka w Hollywood otrzymuje kontrakt roczny z płacą tysiąca funt, szterl. tygodniowo!

KOBIETA W PRACY OBYWATELSKIEJ

Wskazania w pracy na terenie wsi.

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet zasięgiem swej działalności wchodzi w coraz szersze warstwy społeczeństwa, nie wyłączając terenu wsi. Każda z członkiń Związku idąca do pracy na teren wsi, musi być dokładnie obznajomiona z dorobkiem ostatnich lat w dziedzinie polityki Rządu Polskiego i Izb ustawodawczych odnośnie do rolnictwa i zagadnień społecznych wsi.

Polityka Rządu w dziedzinie do rolnictwa oparta jest na zdrowych podstawach życia gospodarczego, które są: 1. trwałe podstawy waluty, 2. czynny bilans handlowy, 3. zrównoważone budżety Państwa. Tak jak cała polityka Rządu, tak i polityka odnośnie do rolnictwa opiera się przedewszystkiem na własnych siłach, choćby kosztem ofiar całego społeczeństwa i na zdolności dostosowywania się do warunków życia i rzeczywistości. Metody te, mając głęboką treść ideową, stanowią żadnej sztucznej koncepcji, którą załamany walczył się przy zetknięciu z życiem praktycznym.

Na plan pierwszy w szeregu zagadnień, związanych z życiem naszego społeczeństwa, w 70 proc. rekrutujące się do rolnictwa, wysuwają się 3 grupy zagadnień: 1. oddłużenie rolnictwa, 2. organizacja produkcji i zbytu, 3. przebudowa ustroju rolnego.

Jeśli chodzi o pierwsze zagadnienie — to regulują je cztery ustawy, uchwalone w ciągu prac Izb ustawodawczych w latach 1930/31, 31/32 i 32/33 — są one: 1. ustawa o konwersji kredytów długoterminowych, 2. ustawa o aukcjach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecyjnych, 3. ustawa o uniejędliwych dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikowi ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych.

Ażby zrozumieć cały walor tych ustaw, trzeba zdać sobie sprawę z tego, że oddłużenie rolnictwa w dniu 1 października 1932 r. wyniosło 4.621 milionów złotych.

Nie sposób w krótkim artykule omówić dokładnie całokształt tych ustaw, podkreślić jednak należy, że Państwo drogą tych 4 wyżej wymienionych ustaw weszło w rolę pośrednika między wierzycielem a dłużnikiem chcąc dać temu ostatniemu możliwość wywiązania się powoli z zaciągniętych zobowiązań finansowych a starając się również zabezpieczyć i włożyć nie kapitały pierwszych.

Koniecznością dla pracownika społecznego na wsi jest zaznajomić się dokładnie z temi ustawami, gdyż nie działają one generalnie, bez osobistych starań zainteresowanych rolników. Informowanie dokładne zainteresowanych leży w interesie zarówno rolników, jak i całego życia gospodarczego Polski. Okazji przyjąć — przez informację — z pomocą zainteresowanym pominąć nam nie wolno, stworzy to bowiem wzajemne zaufanie stworzy platformę poprzez którą najłatwiej będzie można dotrzeć do tych środowisk, mało kulturalnych i przez to częstokroć bezradnych wobec piętnujących się trudności.

Drugą grupę zagadnień stanowią zagadnienia produkcji i zbytu w rolnictwie. Ażby zrozumieć w całej pełni to zagadnienie należy uprzytomnić sobie, że gdy w roku 1928/29 ogólny dochód społeczny wynosił 18 miliardów złotych, to dochód rolnictwa ucieł się w tem w wysokości 9 miliardów, w roku zaś 1931/32 dochód rolnictwa zmalał do kwoty 4 i pół miljarda. Każdy rozumie, że Państwo, jako organizm prawny ma do spełnienia pewne zadania. Wydatki na spełnienie tych zadań ograniczone do minimum wynoszą 2 i pół miljarda złotych rocznie. Złożyć się na pokrycie tych wydatków muszą wszystkie całości społeczeń-

stwa. Jeśli zaś tak jest u nas w Polsce 70 proc. ogółu tego społeczeństwa stanowią rolnicy to nie jest to dla Państwa rzeczą obojętną zużycie tej 70 proc. masy obywateli. Dlatego też zagadnienie produkcji i zbytu rolniczych jest zbytu i opłacalności jest jedną z zasadniczych trosk Rządu.

Utrzymanie produkcji rolniczej na należytym poziomie jest niezmiernie ważne w okresie pokoju (przyrost ludności w Polsce wynosi pół miliona dusz rocznie, emigracja zamknięta, wobec tego w razie obniżenia produkcji mogłoby się zdarzyć, że do Polski — kraju rolniczego — trzeba by sprowadzać zboże) — już niebywałego znaczenia nabiera w okresie wojny (wznowiona konsumpcja, zamknięte drogi dowozu żywności), gdyż wypadnie oprzeć się wówczas na własnych siłach, które zawieść nie mogą.

Rządy pomocowe w dziedzinie przedewszystkiem zapewniły zbytu miały nielada orzech do zgryzienia, wobec konieczności odrobienia błędów polityki w tym kierunku rządów poprzednich, jakimi było zamknięcie zabezpieczenia zagranicznych rynków zbytu. Odrobienie tych błędów było tem trudniejsze, że na widownię ogólnoswiatowych zagadnień gospodarczych wystąpiła Ameryka ze swym „dumplingiem“ i Sowiety z „piatletką“.

Droga, którą obrał Rząd, by w tych warunkach osiągnąć w dziedzinie zapewnienia zbytu maksimum możliwych korzyści to: ochrona celna, premie wywozowe, kredyt zastawowy i zaliczkowy na zboże, zakupy interwencyjne i obniżenie kosztów produkcji.

Trzeba pamiętać, że jesteśmy państwem eksportującym zboże i że jako takie jesteśmy zawiśnięci od kryzysu ogólnoswiatowego.

Pierwszorzędno znaczenia rzeczą jest dla nas zawarcie międzynarodowego porozumienia gospodarczego. W tej dziedzinie Rząd nasz zrobił, co było można, Polska brała udział w międzynarodowej konferencji handlowej w Rzymie, z inicjatywą Polski powstał w r. 1930 Blok Państw Rolniczych Europy Środkowo-Wschodniej. Odrobiono konferencje w r. 1930 w Warszawie, w r. 1931 w Sofii, w r. 1933 w Bukareszcie, na których uzgodniono stanowisko światowej polityki rolnej. Polska brała również udział w Konferencji w Londynie, gdzie przez postawienie pewnych zasadniczych wniosków odegrała niepoślednią rolę w ustaleniu wytycznych na przyszłość.

Dalszy ciąg pracy w tej dziedzinie musi podjąć społeczeństwo samo. Platforma do tej pracy są Izby Rolnicze i

organizacje rolnicze i społeczne pracujące na wsi. Związek nasz nie jest organizacją rolniczą, ale jako pracujący społecznie na terenach wiejskich ma w tej dziedzinie do zrobienia.

Jedno z tych zadań — to dążenie do pogłębienia wiedzy rolniczej w rekrucie wars. w kobiecych na terenach wiejskich, dalsze — to wpańnię przekonania o konieczności obniżenia kosztów produkcji, przy równoczesnym podnoszeniu jej jakości.

Nieprzeciętna rola może też odegrać Związek Pracy Obyw. Kob. przy organizacji zbytu produktów rolnych. Można by to osiągnąć drogą spółdzielczą i prawdziwym tryumfem byłoby dla nas, gdyby idea spółdzielczości za chwiana tak poważnie przez nieumiejętne i zbyt ryzykowne jej stosowanie, odzyskała zaufanie społeczeństwa i pomogła do stworzenia racjonalnej gospodarki dobrem społecznym. Jeśli zaś chodzi o podniesienie poziomu konsumpcji wewnętrznej produktów rolnych na wsi, to w tym kierunku stoi przed nami bardzo wdzięczne pole do działania.

Wysitek w kierunku podniesienia i zorganizowania należytego produkcji i zbytu produktów rolnych może i musi być dokonany przy zgodnej harmonijnej i celowej współpracy Rządu i społeczeństwa.

Ostatniemi wreszcie zagadnieniem tak ważnym dla rolnika — jest zagadnienie przebudowy ustroju rolnego, wyrażające się głównie w trzech postawach: komasacji, czyli scalania w jedną posiadłość rozrzuconych niejednokrotnie terenowo gospodarstw małych parcelacji gruntów dla zaspokojenia głodu ziemi, a wreszcie zniesienia serwitutów. Parcelacja jest dziś niywale ułatwiona i korzystna — ułatwiona ze względu na możliwość nabywania ziemi przy pomocy listów zastawnych 4 i pół proc. Państwowego Banku Rolnego, korzystna ze względu na spadek cen ziemi prawie do 50 proc. poprzedniej wartości.

Przeszedłszy pokrótce najważniejsze zagadnienia polityki rolniczej doby obecnej, uprzytomniwszy sobie nieprzeciętne wysiłki Rządu w tej dziedzinie, wyciągnąć musimy z tego konkretne wskazania dla pracy naszej na terenie wsi.

Znajdując możliwość dla wdzięcznej pracy w szeregach kobiet wiejskich jednocześnie uświadamiamy sobie konieczność dokładnego zaznajomienia się z tą dziedziną zagadnień, jeśli praca nasza ma wydać konkretne, pozytywne wyniki i stworzyć pełne zaufanie wzajemne, oparte na obopólnym zrozumieniu potrzeb i korzyści.

Maria Bałabanówna.

Przed zjazdem ZPOK. w Warszawie.

W oddziale lwowskim ZPOK, odbył się w poniedziałek 16 bm, wieczór dyskusyjny przy bardzo licznych udziałach członkiń i wielkim ogólnym zainteresowaniu. Odczytywane i dyskutowane były tezy do referatów na II-gi Walny Zjazd ZPOK. w Warszawie.

Przewodnicząca Dr. Maria Chelińska, rozpoczynając dyskusję nad poszczególnymi tezami, ułatwiła delegatkom, które wyjechały na Zjazd, zorientowanie się w opiniach i postulatach ogółu członkiń Oddziału lwowskiego. Nie-

zmiernie żywa dyskusję wywołały tezy, tyżące się Referatu Wychowania Obywatelskiego. Głos zabierały pp. posłanka Jaworska, Bogdanowiczowa, Klucznikowa, Zgórska, Mozołowska, Sołowiłowa, Żygulska, Andrusieczkowska, Grotowska, Lanżanka, dr. Krzemicka, Górska, dr. Grycko i inne.

Z powodu zbyt późniejszej pory omawianie następnych tez odłożono na najbliższy poniedziałek t. j. na 23 bm. Rozpatrywane będą tezy Referatu Spraw Kobięcych.

Na froncie Pożyczki Narodowej.

Oddziały z terenu Zrzeszenia Wojewódzkiego Tarnopolskiego Z. P. O. K. subskrybowały na Pożyczkę Narodową kwotę 1.000 zł. a mianowicie: Bajkowiec 50 zł., Borszczów 50 zł., Brzeżany 50 zł., Buczacze 50 zł., Busk 50 zł., Gaj W. 50 zł., Golegóry 50 zł.,

Gliniany 50 zł., Przemysły 50 zł., Radziechów 50 zł., Tarnopol 200 zł., Zaleszczyki 50 zł., Załóżce 50 zł., Zborów 50 zł., Zbaraż 100 zł., Złoczów 50 zł. Z terenu Zrzeszenia Wojewódzkiego mamy narazie następujące wiadomości Chodorów 50 zł., Lwów 50 zł.

Wieczór artystyczno - towarzyski.

Dnia 7 b. m. urządzono w lokalu Z. P. O. K. we Lwowie wieczór „Dancing - bridge“, poprzedzony programem artystycznym. Wieczór uświetnili produkcjami pp. Zofia Czaplinska, Maria Błażyńska i Zoffel. Wysokim poziomem artystycznym odznaczały się recytacje p. Krajewskiej-Czaplińskiej wygłoszone przez autorkę. Drugą część programu wypełniły pieśni Zoffala wykonane przez znaną artystkę p. Marię Błażyńską na tle pięknego akompaniamentu samego kompozytora. Wieczór skupił liczne towarzystwo a miała zabawa przeciągnąć się do późnej pory.

Świetlica w Chodorowie

Oddział Z. P. O. K. w Chodorowie rozpoczął swą działalność na terenie świetlicy. Zebrania świetlicy odbywają się we wtorki, czwartki i soboty. Gromadzi się tu zazwyczaj 25 dziewcząt, które ukończyły szkołę powszechną.

Zajęcia prowadzone na terenie świetlicy są różnorodne — od pogadanek i referatów poprzez żywą gazetkę do śpiewów i zabaw ruchowych. Nie pominięto i robótek kobiecych, a nawet tańców ludowych. Kieruje świetlicą nauczycielka szkoły żeńskiej p. Saganiewicz.

Tak pożyteczna praca na terenie świetlicy powinna być odcieczona jak najszerzej opieką przez czynniki miejscowe w kierunku uzyskania odpowiedniego lokalu.

Nie wątpimy, że miejscowe społeczeństwo dołoży w tym kierunku wszelkich starań i przyjdzie z pomocą, by umożliwić dalszą pracę na terenie świetlicy.

KOPERNIKA 15a — Sykstuska 7 Filja Perfumerii S. FEDERA

Z dziedziny sportu kobiecego

Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet do obrony kraju uruchomiła Klub Wychowania Fizycznego mający na celu propagowanie i stałe uprawianie ćwiczeń cielesnych, a więc gimnastyki, gier sportowych, lekkiej atletyki, sportów zimowych, wodnych, strzelectwa, łucznicstwa itd. W szeroko ujętym programie na ostatnim planie są rekordy, zasada jest harmonijny rozwój fizyczny, mający swój wyraz w zdobywaniu odznak sportowych, strzeleckich i POS.

Na posiedzeniu organizacyjnym 11 b. m. został wybrany tymczasowy zarząd w osobach pp. Wierzyńskiej, Siekierskiej i Dubieńskiej. Ostateczne zorganizowanie się klubu nastąpi po mieście pracy. Do klubu mogą należeć oprócz członkiń O. P. W. K. do O. K., również panie niestowarzyszone pod warunkiem czynnego uprawiania W. F. Klub uruchomił na razie sekcje łuczniczą, która trenuje w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki od 10—12 na boisku Baonu sanitarnego przy ul. Jabłonowskich, oraz strzelecką (soboty od godz. 13 na strzelnicy na Kleparowie).

Gimnastyka rozpocznie się w przyszłym tygodniu w godzinach wyznaczonych na razie prowizorycznie z powodu zajęcia hali sportowej przez kurs bokserki. Wiadomość bliższa poda „Sport“ oraz ogłoszenia w świetlicy P. W. K. w Baonie sanitarnym, w godzinach urzędowych klubu (Środa 18—19).

Podkreślając fakt założenia Klubu jako moment bardzo dodatni i pożądanym, życzymy nowej placówce wychowania fizycznego kobiet jak najpozytywniejszego rozwoju.

